№ 84 (709) Rok IV. Warszawa, 16 kwietnia 1923 r.

DZIENNIK KOMISARJATU RZĄDU NA M. ST. WARSZAWĘ

WYCHODZI CODZIENNIE Z WYJĄTKIEM ŚWIĄT I NIEDZIEL.

Ogłoszenia: a) Instytucji państwowych i komunalnych mk. 3000 za wiersz nonparelu b) Instytucji i osób prywatnych 4700 mk za wiersz nonp. pierwszy raz za każdy następny raz 25 proc. ustępstwa. c) Trzykrotne ogłoszenie o zgubieniu paszportu wewnętrznego lub dowodu osobistego 7000 mk. d) Trzykrotne ogłoszenie (do trzech wierszy o zgubieniu wszelkich innych dokumentów 10000 mk. Ogłoszenie o koncesji 43000 mk. Szerokość wiersza wynosi 25 liter.

Prenumerata: Miesięcznie z dostarczeniem do domu 8000 mk. Cena egzemplarza pojedyńczego w redakcji **400 mk.**

Adres: Senatorska 12, (pałac Blanka) lewa oficyna, I-e piętro. Redakcja pokój Nr. 7. Administracja pokój Nr. 7. Telefon Nr. 15 84.

Treść numeru 84-go.

DZIAŁ URZĘDOWY.

Dział urzędowy

Wyszedł z druku Dziennik Ustaw Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 12 kwietnia 1923 r. N. 38, zawierający treść następującą:

Pozycja 249. Ustawa z dnia 16 marca 1923 r. w przedmiocie personalnej wymiany osób między Polską a Rosją i Ukrainą.

Pozycja 250. Ustawa z dn. 24-go marca 1923 r. w przedmiocie przepisów tymczasowych o języku urzędowym w sądownictwie i notarjacie w województwach: poznańskiem i pomorskiem.

Pozycja 251. Ustawa z d. 24-go marca 1923 r. o kredycie Skarbu Państwa w Polskiej Krajowej Kasie Pożyczkowej.

Pozycja 252. Ustawa z d. 24-go marca 1923 r. o dalszej emisji biletów Polskiej Krajowej Kasy Pożyczkowej.

Pozycja 253. Ustawa z d. 24-go marca 1923 r. o pierwszem dodatkowem prowizorjum budżetowem za czas od dnia 1 stycznia do dn. 31 marca 1923 r.

Pozycja 254. Rozporządzenie Rady Ministrów z d. 22 marca 1923 r. w przedmiocie zmiany statutu Poznańskiego Ziemstwa Kredytowego i Banku Poznańskiego Ziemstwa Kredytowego.

Pozycja 255. Rozporządzenie Rady Ministrów z d. 29 marca 1923 r, w przekazania Ministrowi Pracy i Opieki Społecznej kompetencji b. ministrów pruskich w zakresie pośrednictwa pracy na terenie górnośląskiej części Województwa Śląskiego.

Pozycja 256. Rozporządzenie Ministra Wyznań i Oświecenia Publicznego z dnia 29 stycznia 1923 r. w sprawie egzaminów państwowych na nauczycieli szkół średnich.

Pozycja 257. Rozporządzenie Ministra Skarbu z d 22 marca 1923 r. w przedmiocie rozłożenia unifikacji wyrobów tytoniowych na stopniowe okresy.

Pozycja 258. Rozporządzenie Ministra Skarbu z d. 24 marca 1923 r. w przedmiocie organizacji i zakresu działania Dyrekcji Ceł na obszarze b. zaboru rosyjskiego i i austrjackiego,

Pozycja 259. Rozporządzenie Ministra Skarbu z dnia 29 marca 1923 roku w przedmiocie wykonania ustawy z dnia 9 marca 1923 r. o karach za zwłokę oraz o kosztach egzekucyjnych,

Pozycja 260. Rozporządzenie Ministra Skarbu z dnia 1-go kwietnia 1923 r. w celu wykonania rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 26 marca 1923 r. w przedmiocie zmian w opodatkowaniu wina musującego na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej,

Pozycja 261. Rozporządzenie Ministra Skarbu z dnia 1-go kwietnia 1923 r. w celu wykonania rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 26 marca 1923 r. w przedmiocie zmian w postanowieniach o opodatkowaniu kwasu octowego na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej,

Pozycja 262. Rozporządzenie Ministra Skarbu z dnia 1 kwietnia 1923 r. w celu wykonania rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 26 marca 1923 r. w przedmiocie zmian w postanowieniach o opodatkowaniu drożdży na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej,

Pozycja 263. Rozporządzenie Ministra Skarbu z dnia 5 kwietnia 1923 r. w przedmiocie ustalenia wykładnika przeciętnych cen hurtowych, miarodajnego do potrącenia podatku dochodowego od uposażeń służbowych, emerytur i wynagrodzeń za najemną pracę w drugim kwartale roku podatkowego 1923,

Pozycja 264. Rozporządzenie Ministra Robót Publicznych z dnia 26 marca 1923 r. wydane w porozumieniu z Ministrem Skarbu w przedmiocie pobierania opłat od statków tratew i spustu drzewa luźnego na wodach publicznych śródlądowych,

Pozycja 265. Rozporządzenie Ministra Pracy i Opieki Społecznej z dnia 29 marca 1923 r. w przedmiocie dodatków drożyźnianych do rent, zapewnionych ustawą niemiecką z dnia 20 grudnia 1911 r. o ubezpieczeniu urzędników prywatnych.

Pozycja 266. Rozporządzenie Ministra Rolnictwa i Dóbr Państwowych z dnia 28 marca 1923 roku w przedmiocie zmiany rozporządzenia z dnia 7 marca 1921 roku o udzielaniu zezwoleń na transport produktów pochodzenia zwierzęcego i paszy z obszarów, nawiedzonych księgosuszem,

Pozycja 267. Rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości z dnia 30 marca 1923 r. wydane w porozumieniu z Ministrami Skarbu i Zdrowia Publicznego o opłatach za czynności sądowo-lekarskie w b. zaborze rosyjskim,

Z Komisarjatu Rządu:

Kwesty.

Komisarjat Rządu na m. st. Warszawę w myśl par. 1 przepisów ogłoszonych w Monitorze Polskim № 33 z dnia 11/II 1921 r. udziela Zarządowi „Towarzystwa Kuchnia Ludowa—Żelazna Brama (ul. Krochmalna № 24) pozwolenia na urządzenie w dniu 17 kwietnia 1923 r. kwesty zamkniętej na ulicach m. st. Warszawy na rzecz Towarzystwa.

Osobą odpowiedzialną za przeprowadzenie kwesty jest pan Józef Zysman, sekretarz wspomnianej instytucji.

Obowiązuje stosowanie się do przepisów okólnika Ministerstwa Spraw Wewnętrznych № 446 z d 4/II 1921 r. ogłoszonego w wyżej wymienionym Monitorze Polskim, oraz ogólno policyjnych i prasowych.

* *

Komisarjat Rządu na m. st. Warszawę w myśl § 1 przepisów, ogłoszonych w Monitorze Polskim № 33 z dnia 11/II 1921 r. udziela Komitetowi Opieki nad Młodzieżą i Dziećmi (Nowy Świat 54) pozwolenia na urządzenie w dniach 14 i 27 kwietnia oraz 11 maja 1923 roku kwesty zamkniętej w lokalach publicznych i na ulicach m. st. Warszawy na rzecz zakładów Komitetu.

Osobą odpowiedzialną za przeprowadzenie kwesty jest p. Stanisław Staniszewski, wiceprezes wspomnianej instytucji.

Obowiązuje stosowanie się do przepisów, zawartych w okólniku Ministerstwa Spraw Wewnętrznych z dnia 4/II 1921 r. № 446 (Monitor Polski № 33 z dnia 11/II 1921 r. oraz ogólno policyjnych i prasowych.

* *

Komisarjat Rządu na m. st. Warszawę w myśl § 1 przepisów, ogłoszonych w Monitorze Polskim Nr. 33 z dn. 11-II.1921 r. udziela T-wu Opieki nad Sierotami i dziećmi pod nazwą „Chinuch Jelodim II" (Nowolipki № 46) pozwolenia na urządzenie w dniu 23 kwietnia 1923 r. kwesty zamkniętej w lokalach publicznych i na ulicach m. st. Warszawy na rzecz Towarzystwa.

Osoba odpowiedzialną za przeprowadzenie kwesty jest p. dr. D. Nisensen, prezes wspomnianej instytucji.

Obowiązuje stosowanie się do przepisów okólnika Ministerstwa Spraw Wewnętrznych Nr. 446 z dn. 4-II.1821 r. ogłoszonego w wyżej wymienionym Monitorze Polskim, oraz ogólno-policyjnych i prasowych

ROZPORZĄDZENIE Ministra Skarbu z dnia 29 marca 1923 r.

w przedmiocie wykonania ustawy z dnia 9 marca 1923 r. o karach za zwłokę oraz o kosztach egzekucyjnych.

Na zasadzie art. 8 ustawy z dnia 9 marca 1923 r. o karach za zwłokę oraz o kosztach egzekucyjnych (Dz. U. R. P. № 31 poz. 189) zarządza się co następuje:

§ 1. Ustawa ma zastosowanie zarówno do tych należności, których uiszczenie jest nakazane w terminach ściśle w odnośnych ustawach określonych, bez uprzedniego doręczenia nakazu płatniczego (np. połowa podatku dochodowego przypadająca za rok podatkowy 1923 od osób prawnych, a płatna najpóźniej dnia 1 maja 1923 r.), jak również do tych należności, których terminy płatności są wyznaczone w doręczonych płatnikom nakazach płatniczych, względnie w wezwaniach płatniczych (np. podatek spadkowy).

Do art. 1 ustawy.

§ 2. Określone artykułem 1 ustawy należności nieuiszczone w terminach należycie oznaczonych (§ 1 nin. rozp. uważa się za zaległości powstałe z winy płatnika. Jeżeli płatnik udowodni, że nieuiszczenie przezeń należności w terminie płatności wynikło z winy właściwego urzędu (np. wskutek niprzeprowadzenia na czas przypisu należności), wówczas należności takie nie podpadają pod pojęcie zaległości w rozumieniu art. 1 ustawy.

Do art. 2 ustawy.

§ 3. Kara za zwłokę wynosi 10% miesięcznie za cały czas zwłoki, który liczy się od piętnastego dnia po upływie terminu płatności należności, wymienionych w art. 1-ej ustawy.

§ 4. Od grzywien i kar podatkowych oraz stemplowych nie pobiera się kary za zwłokę, ponieważ grzywny te i kary nie są wymienione w art 1 ustawy.

§ 5. Odsetki za zwłokę od zaległych jeszcze kwot nadzwyczaj-

nej daniny państwowej oblicza się i pobiera według norm ustalonych ustawą z dnia 16 grudnia 1921 r (Dz U. R. P. z r. 1922 № 1 poz. 1).

Do art. 3 ustawy.

§ 6. Czas zwłoki oblicza się według miesięcy w rozumeiniu ustaw cywilnych (a die ad diem, np. od d. 15 lutego do 14 marca włącznie liczy się miesiąc), przyczem miesiąc zaczęty liczy się za cały.

(Przykłady)

1) Ustawowy termin płatności pewnej należności upływa 1 marca 1924 r. Płatnik uiścił tę należność dopiero 14 marca 1924 r.; nie jest on obowiązany płacić kary za zwłokę, gdyż według § 3 nin. rozp. kary za zwłokę pobiera się dopero od piętnastego dnia po upływie terminu płatności.

2. Płatnikowi doręczono nakaz płatniczy 9 stycznia 1924 r. Wymieniona w nakazie należność płatną jest w ciągu trzydziestu dni, licząc od dnia następnego po doręczeniu nakazu płatniczego, czyli że termin płatności upływa 8 lutego 1924 r.

Płatnik uiścił tę należność dopiero 25 listopada 1924 r.

Karę za zwłokę należy obliczyć od 23 lutego 1924 r. (t. j. od piętnastego dnia po upływie terminu płatności, który upłynął 8 lutego 1924 r.) po 10% miesięcznie za okres dziesięciu miesięcy, gdyż 25 listopada 1924 r. upłynął czas zwłoki, wynoszących pełnych 9 miesięcy i 2 dni, które liczy się za cały miesiąc.

3. Termin płatności pewnej należności upłynął 31 marca 1924 r. Płatnik zgłosił się do kasy z zamiarem uiszczenia tej należności dnia 14 kwietnia 1924 r. Wpłaty jednak nie mógł uskutecznić z powodu zamknięcia kasy (np. pożar, przeniesienie kasy) lub z powodu braku przypisu dodatków samorządowych W tym wypadku czas zwłoki liczy się dopiero od dnia ustania przyczyn, które uniemożliwiły uiszczenie należności).

Do art. 6 ustawy.

§ 7. Przez pisemne wezwanie (upomnienie) płatnika (ustęp 1 art. 6 ustawy) należy rozumieć pismo władzy lub organu, powołanego do ściągania należności, skierowane do płatnika z wezwaniem uiszczenia zaległości i doręczone temuż płatnikowi za potwierdzeniem odbioru.

§ 8. Koszty, o których mowa w art. 6 ustawy, wpływają zawsze na rzecz Skarbu Państwa i to nawet w tych wypadkach, w których przedmiotem egzekucji przeprowadzonej przez organa skarbowe są zaległości, przypadające na rzecz niepaństwowych związków prawa publicznego. Jeżeli jednak przymusowe ściągnięcie zaległości nie powoduje żadnych kosztów dla Skarbu Państwa, np. gdy egzekucji zaległości nie przeprowadza organ skarbowy, lecz zarząd gminy bez współudziału organów skarbowych, wówczas zarząd gminy pobiera koszty egzekucyjne dla siebie w wysokości unormowanej w art. 6 ustawy.

§ 9. W wypadkach solidarnego obowiązku kilku płatników do uiszczenia należności w art. 1 wymienionych kary za zwłokę oraz opłaty za pisemne wezwania (upomnienia), pobrane łącznie od wszystkich solidarnie zobowiązanych, nie mogą przekraczać norm przew dzianych w art. 2 i w art. 6 ustęp 1 ustawy.

§ 10. Za podstawę do obliczenia opłaty za upomnienie (wezwanie) płatnika do uiszczenia zaległości (art. 6 ustęp 1 ustawy) należy przyjąć wysokość samej zaległości, t. j. należność Skarbu Państwa wraz z dodatkami na rzecz niepaństwowych związków prawa publicznego.

Z tej okoliczności, że wysokość opłaty za pisemne wezwanie (upomnienie) płatnika została unormowaną w ustawie, nie wynika wcale, iżby ustawa uznawała wezwanie (upomnienie) za nieodzowny krok egzekucyjny.

§ 11. Pięcioprocentową opłatę za każdą czynność organu egzekucyjnego, dokonaną u płatnika w celu przymusowego ściągnięcia zaległości (art. 6, ustęp 2 ustawy), oblicza się od przypadającej do ściągnięcia zaległości wraz z karami za zwłokę i kosztami egzekucyjnemi, już narosłemi do dnia przedsięwzięcia odnośnej czynności egzekucyjnej. Opłata ta jednak nie może wynosić mniej niż 1000 mk.

Wspomniana wyżej opłata przypada do uiszczenia nawet wówczas, gdy czynność egzekucyjna nie odniosła żadnego skutku.

Do art. 8 ustawy.

§ 12. Odroczenie zaległości lub rozłożenie ich na raty zasadniczo nie zwalnia płatnika od obowiązku uiszczania kar za zwłokę w pełnej ustawowej wysokości (art. 2 ustawy) chyba, że specjalne ustawy zwalniają go od tego obowiązku lub przewidują ulgi w tym względzie (np. art. 297 ustawy ros. o podatkach bezpośrednich lub art. 16-ej ustawy o podatku od wzbogacenia się. (Dz. U. R. P. № 30, poz. 238).

§ 13 Z początkiem każdego roku kalendarzowego izby skarbowe winny uprzedzać płatników publicznem obwieszczeniem o terminach płatności podatków i opłat (art. 1 ustawy) z tem, że nieuiszczenie w terminie pociąga za sobą nałożenie kar i kosztów przewidzianych w ustawie o karach za zwłokę oraz o kosztach egzekucyjnych.

Do art. 9 ustawy.

§ 14. Od zaległości powstałych przed dniem wejścia w życie ustawy, należy pobrać karę za zwłokę w myśl art. 2 ustawy dopiero po upływie czterech tygodni t. j. poczynając od dnia 29 po ogłoszenie ustawy; za czas przeszły zaś należy od takich zaległości obliczać kary, względnie odsetki za zwłokę według przepisów, które obowiązywały przed dniem wejścia w życie ustawy.

O ileby jednak co do pewnych zaległości w dniu 29 po ogłoszeniu ustawy, nie upłynęło jeszcze pełnych 14 dni od terminu ich płatności (art. 2 ustawy), wówczas należy przy pobraniu kary za zwłokę doliczyć do powyższego czterotygodniowego okresu jeszcze te dni, których brak do pełnych 14 dni.

[Przykłady:

Ustawę ogłoszono dnia 28 marca 1923 r.

1. Termin płatności pewnej należności upłynął z dniem 20 marca 1923 r. Kary za zwłokę należy pobrać od 26 kwietnia 1923 r.
2. Termin płatności pewnej należności upłynął z dniem 18 kwietnia 1923 r. Kary za zwłokę należy pobierać dopiero od 3 maja 1923 r. (gdyż od 26 kwietnia 1923 r. upłynęło dopiero 7 dni od terminu jej płatności)].

Minister Skarbu:
W. Grabski.

(Dz. Ust. Rz. P. z d. 12 kwietnia 1923 r., № 38, poz. 246).

KRONIKA

KOMITET MUZEUM NARODOWEGO

Magistrat zatwierdził regulamin wewnętrzny Komitetu Muzeum Narodowego, Komitet ten ma za zadanie wyrażanie opinji o całokształcie działalności Muzeum i o sposobach dalszego jego rozwoju.

W skład Komitetu będą wchodzili: prezydent miasta, jeden z wiceprezydentów, jeden członek wybrany przez magistrat, dwóch radnych wybranych przez radę miejską delegaci: ministerstwa W. R. i O. P., Tow. Naukowego, Uniwersytetu, Politechniki, Tow. Zachęty Sztuk Pięknych oraz Tow Opieki nad zabytkami przeszłości. Pozatem do składu Komitetu prezydent ma powoływać 3 do 6 osób z pośród uczonych i artystów plastyków.

PLAC DLA POLSKIEJ MACIERZY SZKOLNEJ.

Magistrat uznał, że dla domu Polskiej Macierzy Szkolnej najbardziej odpowiedni byłby plac o przestrzeni około 3000 mtr., wydzielony w części t. zw. bloku akademickiego przy ul. Grójeckiej.

Towarzystwo Ogrodów Robotniczych

na kweście na rzecz działek dla najuboższych m. Warszawy zebrało dnia 4-go marca 1923 r.

Marek polskich 2.915.709
oraz mk. niemieckich 2.715
i pięć Lei.

Redaktor: *W. Woroczewski.*

Drukarnia F Syrewicza i S-ki, Senatorska 28|30. Tel. 69-90